

tilsidesættes, og ansøgerne må vente i årevis på at få deres sag endeligt afgjort.

Reglerne om frakendelse af førtidspension er så uklart formuleret, at Landsforeningen af Polio-, Trafik- og Ulykkesskadede har udtalt, at det med sikkerhed vil føre til sager, hvor Ombudsmanden og Højesteret ad åre vil underkende praksis.

Retssikkerhedslovens § 69 forhindrer, at kommunernes kommende skønsmæssige tilkendelse af handicapkompenenserende ydelser kan efterprøves af Det Sociale Nævn og af Den Sociale Ankestyrelse. Derfor finder Dansk Folkeparti, at det er en klar forringelse, når de nuværende faste ydelser til pleje og bistandstillæg samt invaliditetsydelsen bortfalder, og ydelserne overgår til socialministerens ressort og dermed til kommunernes skønsmæssige afgørelser.

Dansk Folkeparti mener i øvrigt, at de handicapkompenenserende ydelser skal fortsætte ud over folkepensionsalderen. Funktionsnedsættelsen forsvinder ikke fordi man fylder de 65 år, som folkepensionsalderen bliver nedsat til.

Bagatelgrænsen for handicapkompensationen på 6.000 kr. om året skal fjernes, da et beløb i den størrelsesorden ikke kan kompenseres på anden vis af en meget handicappet førtidspensionist, der reelt har udgifter af den størrelsesorden.

Førtidspensionsreformen finansieres hovedsageligt af satspuljemidlerne. Det betyder, at det er alle pensionister og personer, der modtager overførselsindkomster, der mister 0,3 pct. af den årlige satsregulering af deres ydelser.

Det vil sige, at det er en »fodre hunden med sin egen hale« finansiering, som førtidspensionsforligspartierne benytter sig af. Det finder Dansk Folkeparti uacceptabelt.

Enhedslisten mener, at førtidspensionsreformen, som denne lov er en del af, er en forringelse.

Det er grundlæggende vigtigt, at mennesker, der har ressourcer og lyst til at arbejde på trods af en varig funktionsnedsættelse, også får mulighed herfor.

Men lovens bestemmelser betyder utryghed for mennesker med varigt nedsat arbejdsevne. At være visiteret til et fleksjob betyder ikke, at man så har sikkerhed for at få et job. Dermed bliver der usikkerhed om forsørgelsesniveauet, for

det er jo ikke alle, der er sikret fleksydelsen i ventetiden, og der er heller ingen deadline for, hvornår fleksjobbet senest skal være skaffet. Refusionsbestemmelserne gør, at det altid vil være mest gunstigt for kommunekassen at visitere til fleksjob, frem for at tilkende pension. Det er ligeledes gunstigt for kommunekassen at prioritere arbejdet med at skaffe fleksjob til de visiterede, der allerede er berettiget til fleksydelse.

Hvis man ikke er berettiget til fleksydelse, og dermed er henvist til kontanthjælp, risikerer man at hænge fast der, idet kontanthjælpen er meget billigere for kommunen end både fleksydelse og førtidspension og i nogle tilfælde også billigere end fleksjob.

I øvrigt virker det fuldstændig tåbeligt og i modstrid med visionen om det rummelige arbejdsmarked og integrationen af borgere med nedsat arbejdsevne, at der med fleksydelsen oprettes et parallelt system til den almindelige arbejdsløshedsforsikring.

Demokratisk Folkeparti var på tidspunktet for betænkningens afgivelse ikke repræsenteret med medlemmer i udvalget og havde dermed ikke adgang til at komme med indstillinger eller politiske udtalelser i betænkningen.

En oversigt over Folketingets sammensætning er optrykt i betænkningen.

4. Ændringsforslag med bemærkninger

Æ n d r i n g s f o r s l a g

Af *socialministeren*, tiltrådt af et *flertal* (udvalget med undtagelse af DF og EL):

Til § 1

1) I den under *nr. 12* foreslåede affattelse af § 74 b, *stk. 2*, indsættes efter »jf. § 13, *stk. 3*«: »og 4«.

[Konsekvensændring]

2) I den under *nr. 20* foreslåede affattelse af § 104 affattes *stk. 1* således:

»Staten refunderer 65 pct. af en kommunes udgifter til

- 1) tilskud til fleksjob efter § 72 og
- 2) tilskud til selvstændigt erhvervsdrivende efter § 74 g.«

[Teknisk ændring]